

Sygn. akt I C 96/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w W. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Eliza Nowicka Skowrońska

Protokolant: Judyta Garwacka

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2013 roku na rozprawie

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko miastu stołecznemu W.

o ustalenie

1. ustala, że A. M. przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego;
2. zasądza od miasta stołecznego W. na rzecz A. M. kwotę 600 (sześćset) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 96/11

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 stycznia 2011 r. (data stempla pocztowego) powódka A. M. wniosła o ustalenie prawa do lokalu socjalnego z zasobów komunalnych gminy oraz o zasądzenie od pozwanego miasta stołecznego W. na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powódka swoje powództwo uzasadniła złą sytuacją rodzinną, wskazała, iż wniosła o zameldowanie jej w ww. lokalu, skutkiem czego w 2006 r. została zameldowana w nim na pobyt stały. Złożyła również wniosek o zawarcie z nią umowy najmu spornego lokalu, jednak nie został on uwzględniony przez pozwanego. Nadto, miasto stołeczne W. wniosło powództwo przeciwko A. M. o eksmisję. (k. 1-9).

Postanowieniem z dnia 4 maja 2011 r. tutejszy Sąd na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. zawiesił postępowanie w sprawie, z uwagi na toczące się postępowanie o eksmisję A. M. w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w W. II Wydziale Cywilnym w sprawie o sygn. akt II C 732/10, jako mające wpływ na rozstrzygnięcie niniejszego postępowania (k. 67).

Wobec prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie o eksmisję A. M., postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2013 r. Sąd podjął postępowanie w niniejszej sprawie (k. 79).

W odpowiedzi na pozew miasto stołeczne W. wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż przedmiot niniejszego postępowania został już rozstrzygnięty prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie o sygn. akt. II C 732/10 z dnia 18 maja 2011 r., w którym orzeczono o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego dla małoletnich synów A. M. (k. 114-115).

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2013 roku pełnomocnik powódki poparł powództwo, a pełnomocnik pozwanego wniósł o odrzucenie pozwu w zakresie żądania ustalenia prawa do przyznania lokalu socjalnego, ewentualnie o oddalenie powództwa.

Przewodnicząca postanowieniem wydanym na rozprawie omówiła odrzucenia pozwu (k. 127-130), uznając, że nie zachodzą przesłanki z art. 199 § 1 pkt. 2 kpc. Stosownie bowiem do treści Uchwały Sądu Najwyższego- Izba Cywilnej z dnia 17 czerwca 2003 r. w sprawie o sygn. akt III CZP 41/2003 zgodnie z którą, z wyraźnego brzmienia przepisu art. 24 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego (dalej uopl) wynika (...), że orzeczenie takie jest dopuszczalne również po wydaniu wyroku nakazującego opróżnienie lokalu, co przemawia za dopuszczalnością powództwa o ustalenie przewidzianego w art. 189 kpc. Wprawdzie Sąd w sprawie II C 732/10 o nakazanie opuszczenia i opróżnienia lokalu mieszkalnego numer (...) przy ul. (...) w W. w stosunku do powódki, orzekł jej obowiązek eksmisji z mieszkania, to jednak nie zawarł rozstrzygnięcia o przyznaniu jej, bądź nie – prawa do lokalu socjalnego, uznając, iż jako osobie samowolnie go zajmującej przepisy art. 14 uopl nie mają zastosowania i Sąd w ogóle nie orzeka w tym zakresie.

Z uwagi na powyższe, zdaniem Sądu nie można było w niniejszej sytuacji mówić o wystąpieniu przesłanki z art. 199 § 1 pkt. 2 kpc skutkującej koniecznością odrzucenia pozwu o ustalenie jako niedopuszczalnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. od 2004 r. na stałe zamieszkuje w lokalu mieszkalnym nr (...) znajdującym się w budynku położonym w W. przy ul. (...). Do przedmiotowego lokalu wprowadziła się po śmierci swojej ciotki D. R., która miała miejsce w dniu 2 czerwca 2004 r. Wcześniej przebywała w lokalu celem sprawowania nad nią opieki, jednak nie zamieszkiwała w lokalu na stałe (okoliczności ustalone w postępowaniu II C 732/10 zakończonym prawomocny wyrokiem – kopia wyroku i uzasadnienia w sprawie II C 732/10 – k. 95 - 99, odpis skrócony aktu zgonu D. R. - k. 16).

Wyrokiem z dnia 18 maja 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt II C 732/10 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w W. nakazał powódce opuszczenie i opróżnienie lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W.. Nie zawarł orzeczenia rozstrzygającego przysługiwanie powódce uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego (wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy P. w W. z dnia 18 maja 2011 roku w sprawie sygnaturze II C 732/10, k. 95).

Do dnia dzisiejszego powódka nie opuściła i nie opróżniła przedmiotowego lokalu, gdzie zamieszkuje wraz z dwójką dzieci: P. M. i F. M., a także z mężem K. M.. Powódka, a także jej dzieci i mąż nie mają aktualnie tytułu prawnego do innego lokalu, gdzie mogliby się wyprowadzić. Powódka obecnie jako bezrobotna jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy. Źródłem utrzymania jej i jej rodziny są zarobki męża powódki w wysokości 1 600 zł. brutto, a także zasiłki rodzinne w wysokości 183 zł. na obydwójce dzieci. Rodzina A. M. korzysta także ze wsparcia finansowego Ośrodka Pomocy (...). Starszy syn powódki otrzymuje dofinansowanie do obiadów szkolnych. Powódka spona także pożyczkę w wysokości 333 zł. miesięcznie. Młodszy syn A. M. cierpi na alergię i astmę, jest pod stałą opieką alergologa, w bieżącym roku nie został przyjęty do publicznego przedszkola. (zeznania powódki na rozprawie w dniu 27 listopada 2013 r. – k. 128, decyzja (...) z dnia 24 lipca 2013 r. – k. 109, zaświadczenie z Urzędu Pracy w W. z dnia 6 września 2013 r. – k. 111, decyzja Prezydenta miasta stołecznego W. z dnia 14 grudnia 2012 r. – k. 112).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przytoczonych wyżej dokumentów lub ich odpisów i kopii, które uznał za wiarygodne nie znajdując podstaw do kwestionowania ich prawdziwości, biorąc pod uwagę fakt, że również strony niniejszego postępowania nie podważały ich autentyczności, a także na podstawie akt postępowania

o sygnaturze I C 732/10, zeznań powódki na rozprawie w dniu 27 listopada 2013 roku oraz twierdzeń, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła. Sąd dał wiarę zeznaniom powódki, które były spójne, logicznie korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym. Pozwany nie zaprzeczył twierdzeniom powódki, na temat jej sytuacji rodzinnej, natomiast powódka nie zaprzeczyła twierdzeniom pozwanego, iż nie posiadała ona nigdy tytułu prawnego do przedmiotowego lokalu, zatem na podstawie art. 230 kpc, Sąd uznał te okoliczności za przyznane.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Powódka żądała w niniejszej sprawie ustalenia, iż przysługuje jej prawo do lokalu socjalnego. Jako podstawę swojego powództwa wskazała treść art. 24 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego (Dz. U. z 2005 roku nr 31 poz. 266 z późniejszymi zmianami). W myśl tego przepisu prawo do lokalu socjalnego nie przysługuje osobie, która samowolnie zajmuje lokal i wobec której sąd nakazał opróżnienie lokalu, chyba że przyznanie lokalu socjalnego byłoby w świetle zasad współżycia społecznego szczególnie usprawiedliwione. Powyżej przytoczony przepis odnosi się do osoby samowolnie zajmującej lokal, czyli nie będącej lokatorem, która nigdy nie miała tytułu prawnego do zajmowania lokalu i która – mimo jego braku - nadal w tym lokalu przebywa. Warunki, które musi spełniać osoba, aby przyznano jej prawo do lokalu socjalnego na zasadzie słuszności poza samowolnym zajmowaniem lokalu mieszkalnego, to orzeczenie przez sąd opróżnienia zajmowanego lokalu i szczególnie usprawiedliwione okoliczności przemawiające za przyznaniem lokalu socjalnego.

Mając na uwadze powyższe, należy zauważyć, iż w niniejszej sprawie powódka spełniła powyższe przesłanki, gdyż nie miała i nie ma tytułu prawnego do zajmowania lokalu mieszkalnego. Nie ulegało wątpliwości Sądowi, iż zamieszkała w nim ze swoją rodziną na stałe dopiero po śmierci dotychczasowego najemcy, zaś wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w W. z dnia 18 maja 2011 roku w sprawie sygnaturze II C 732/10 sąd nakazał opuszczenie i opróżnienie zajmowanego przez nią lokalu.

Nie ulegało również żadnej wątpliwości, iż sytuacja materialna i rodzinna powódki jest wyjątkowo trudna i złożona. Czterooosobowa rodzina powódki utrzymuje się za ok.1500 zł. miesięcznie, na co składają się zarobki męża powódki i zasiłki rodzinne wypłacane na rzecz dzieci państwa M.. Ciężką na nich ponadto zobowiązania zaciągnięte jeszcze w czasie, kiedy sytuacja majątkowa była zgoła inna, gdyż po tym czasie powódka urodziła dwoje dzieci i została osobą bezrobotną. Powyższa kwota z pewnością nie jest kwotą wystarczającą do utrzymania czterooosobowej rodziny na choćby minimalnym poziomie godnej egzystencji. Należy przy tym mieć na uwadze, że starszy syn powódki cierpi na alergię i astmę, a choroby powyższe pociągają ze sobą dodatkowe wydatki. Powódka z racji sprawowania osobistej opieki i trudu wychowania dwójki stosunkowo małych jeszcze dzieci nie jest w stanie podjąć pracy zarobkowej i przyczynić się swoimi wysiłkami do zwiększenia możliwości finansowych swojej rodziny. Cały ciężar utrzymania rodziny - w znaczeniu faktycznego zarabkowania spoczywa na mężu powódki, którego zarobki są niewystarczające, aby mogli oni sami i we własnym zakresie zapewnić sobie mieszkanie do spokojnego funkcjonowania.

Wobec powyższego, należało uznać, iż powódka A. M. była uprawniona do wystąpienia z powództwem o ustalenie prawa do przyznania lokalu socjalnego i z uwagi na spełnienie przesłanki, o której mowa w art. 24 uopl, z uwagi na szczególne uwarunkowania finansowe i osobiste powódki należało uwzględnić jej żądanie i ustalić, że przysługuje jej prawo do otrzymania lokalu socjalnego.

W związku z powyższym, na podstawie art. 189 k.p.c. w związku z art. 24 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zasądając od pozwanego na rzecz powódki zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie kwotę 600 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.